

quietem restitutum, oculos si inspisset, confirmaturum, crus, si dignaretur calce contingere: cumque vix fides esset, rem ullo modo successuram, ideoque ne experiri quidem auderet. Extremò hortantibus amicis palàm pro concione, utrumque tentavit, nec eventus defuit, atque ita quod primùm desiderabatur, auctoritatem indeptus est. Sed hæc quæ de Vespasiano narrantur, præstigiis Diabolicis adscribit meritò Bellarminus *lib. ult. de Eccles. cap. 14. ad fin.*

IV. Non possum hîc non meminisse: Divinitatem in Principe suo Eberhardo, primo VVirtembergensi Duce, agnovisse maiores nostros. Is enim Urbes suæ ditionis circumeundo, & apud cives de Magistratus, & Præfectorum integritate, apud peregrinos de hospitum fide diligenter inquirendo; tantum sibi comparavit omnium amorem, ut subditi viventem etiamnum inter Deos referrent, cum eiusmodi præconio: Nisi Deus esset, noster Dux Eberhardus Deus esse posset. Hic est ille qui in Principum Comitibus, aliis alia ditionum suarum bona prædicantibus: Ego verò, inquit, hoc solo glorior, quòd nullus ex subditis meis sit, in cuius sinu solus in vastissimâ sylvâ quiescere metuam. Iohann. Agricola. in *Proverb. Germanic.* Sed hæc simplicitati priscæ illius gentis fero acceptum. Nimis tamen Pitillius evagari in hoc argumento videtur, dum, *colore 3. fol. 46.* dicit: Maiorem ac sanè priorem à Deo Servatore curam de Principe, quàm de subditis geri: excelsioremq; Principi Angelum, quàm ulli subditorum, in custodem datum adfirmat. Ut & Moditius, qui in *§. Principum placita. dubit. 1. num. 4. &c.* Regibus ac Principibus, duos tribuit Angelos custodes, Non est quippe Deus *περὶ σωποκλήνης arg. 1. Corinth. 1. vers. 26. & seq.* & in Regno cœlorum, id est, coram Deo, maximus est; qui contemptus in mundo, & parvulis similis existit. *Matth. 18.* Principumque eminentia, pertinet ad solam vitam temporalem. Verè Altissimus Deus non amat sibi similes creaturas, id est, altas & sublimes; sed humiles & pauperulas. Sic enim loquitur per Isaïam: *Ad quem respiciam, nisi ad pauperulum & contritum spiritu, & tremementem sermones meos?* Et David, *Excelsus Dominus, & humilia respicit.* Imò verò diligit Deus res altas & sublimes, ac per hoc sibi similes: sed verè sublimes, non quæ videntur, & non sunt. Itaque non amat Deus superbos, qui elati & inflati, non alti & sublimes dici debent, amat verò humiles, & trementes sermones suos, quoniam illi qui magis se deiiciunt, eò magis ab ipso Domino exaltantur. Et qui à Domino exaltantur, illi verè sunt alti. Itaque iidem sunt humiles, & sublimes, humiles in oculis suis, sublimes in oculis Dei. Cardinal. Bellarminus, in *egreg. tractat. de ascensione in Deum grad. 10. fol. 244.* Quòdque Reges, Principes, alique magni